

GP 1978-05-22

Frivilligförsvaret rensade hamninloppet

Skärgårdskrig för hela familjen

Är det krig på gång?

Ja, den frågan måste flera båtburna västsvenskar ha ställt sig i Göteborgs skärgård i går eftermiddag. För det såg nog så allvarligt ut när de frivilliga försvarsorganisationerna övade "Attack i Skärgård" vid Stora Stårholmen,

Förbi vitblänkande segelbåtar och renskrapade snipor forsade två av KA 4:s landstigningsbåtar fram mot "den lede fi" som för dagen hade besatt både Stora Stårholmen och Galterö vid inloppet till Göteborgs

örst kom en ensam helikopter in över "fiendeön", sedan fyra störtlydande sportflygplan som skulle markera luftanfall, och sist dök de två landstigningsbåtarna fram bakom en kobbe o körde rakt upp på land med ävarna. Det enda som störde bilden av rykande, smällande krig, var några obekymrade söndagsseglare i bakgrunden. Foto: Christer Strandberg.

hamn. Understödda av en helikopter och fyra flygplan från frivilliga flygkåren och Chalmers flygklubb lyckades de två styrkorna från hemvärnet

och FBU - Frivilliga Befälsutbildningen - både att landstiga på

Stora Stårholmen att jaga bort fienden - precis som det hade planerats dagen innan

o Stort skådespel

- Det är ju ett stort skådespel det här, sa övningsledaren Major Eric Kay-Messick till G-P. Det har kommit folk från frivilligorganisationerna i hela försvarsområdet - från norska gränsen till Kungsbacka i söder.

Intresset för den årliga övningen var faktiskt större än tidigare. Omkring 400 anhöriga hade följt med ut för att se var det var pappor och kanske också syskon sysslade med på övningar av det här slaget. Efter en rundvandring på Älvsborgs fästning åkte man med KA 4:s fartyg ut till den gamla karantänanstalten på Känso där utspisning, av militärens kantinerade biffar med sås innan den verkliga övningen startade.

Det är fantastiskt att vi har fått ut så här många försvarsvilliga människor på en söndag tyckte chefen för KA 4, överste Lars Ahlström. Jag ser på det här som en manifestation från gräsrotterna i frivilligorganisationerna att slå vakt om KA 4:s existens, Det är ju fortfarande osäkert om KA 4 blir kvar i framtiden, men utan KA 4 klarar sig inte frivilligorganisationerna särskilt bra.

D Parkettplats

De anhöriga hade under själva "anfallet" verkliga parkettplatser ombord på KA 4:s två färjor som låg just intill stranden där landstigningen skulle ske. Gunilla Kjellman med döttrarna Helena och Linda, visste inte så mycket om hur själva övningen skulle gå till, men det var spännande att se på, tyckte Helena.

- Dom ska leka, det ska dom. Men jag vill inte vara med. Det är ju bara pappa som får göra det!

Gunilla Kjellman, själv lotta och utbildad i radioteknik menade att familjerna säkert är mycket mer intresserade än vad man kan tro för vad som händer i försvarsorganisationerna:

- Det är bra att man bjuder in familjerna så här, det är nog fortfarande en ganska mansdominerad värld, militären. De flesta tror att vi lottor bara håller i sopsleven, så att säga, men det är helt fel. Man har nog med matlagning hemma.

Själva anfallet, då, hur gick det?

Ja, med sportflygplan visslande över huvudena störtade sig soldaterna upp ur landstigningsbåtarna och upp för de steniga slänterna mot de "fiender" som sköt knallskott och la ut rökridåer så att man ett tag inte kunde se handen framför sig.

Anfallet såg ut precis som taget ur en film, små grupper som hukande

- Segern är vår, patron ur! Lars Karlsson klarade sig ur "kriget" i söndags med en brännblåsa i handen. - Det gick bra, även om det kunde ha gått ännu smidigare, menar Lar«.

sprang framåt medan de andra sköt lösa skott i luften så att G-P:S fotograf nästan *inte* kunde hålla kameran stilla.

När väl segern var vunnen var den enda skadade värnpliktige Lars Karlsson, som fått en blåsa i handen av en alldeles för het kulsprute pipa.

- Jag sköt kanske lite för många skott, så att pipan blev för varm, sa Lars efteråt. Även om det gick

hyggligt så tycker jag att det hade behövts mer övning än de två timmar vi hade igår.

Det är så mycket som måste fungera..

Nåja, hamninloppet var räddat för den här gången, och soldater och familjer kunde ta sig in till land igen, undan det regnväder som tornade upp sig ute till havs.

Jerker Söderlind